

V roce 1996

začala platnost nového zákona o zbraních a střelivu. Vedení honebního společenství proto vyhotovilo přehled o držení zbraní u svých členů spojenou s kontrolou platnosti loveckých lístků

a zbrojních průkazů. Zbrojní průkaz může získat jen ten člen, který se podrobí odborné zkoušce a prokáže znalosti nejen z balistiky, mechaniky, práva, zdravotvědy, ale i praktickou střelbu před státním zkoušebním komisárem.

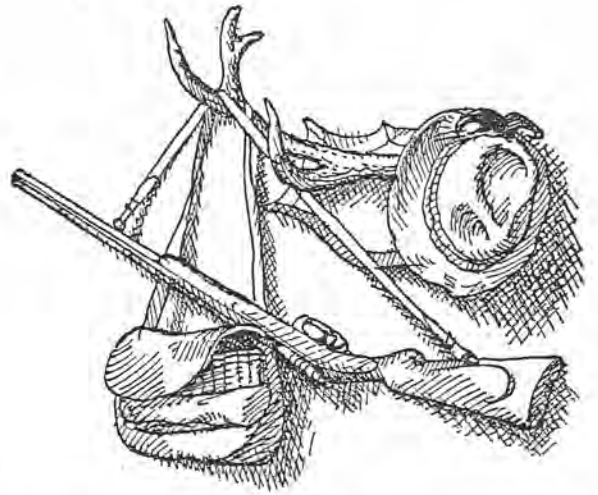
Zákon stanovuje i podmínky pro uložení. Pokud má člen méně než 3 zbraně, musí je mít uloženy rozložené na různých místech v bytě a odděleně od střeliva. Více než 3 zbraně musí mít člen uloženy v ukotvené trezorové skříni.

Poněvadž honební společenství vlastnilo traktor, který byl velmi málo používán a údržba byla nákladná, byl letor 50 odprodán nejvyšší nabídkou za 50.000 Kč panu Zdenku Koflerovi. Tím narostla finanční hotovost

našeho společenství na 90.459,- Kč. Vybor proto dal návrh na investování této částky na zastrěšení klubovny, která je tvořena mobilními buňkami.

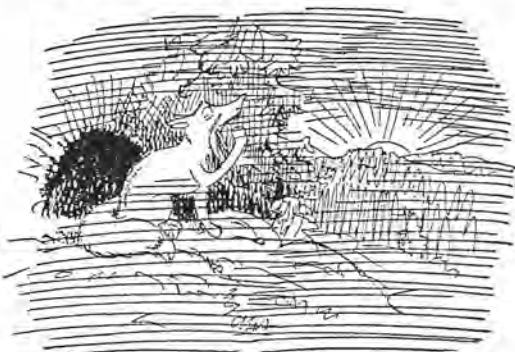
Pozornost byla věnována i přípravě krmiva pro období zimního strádání. Byla zakoupena 2 nákladní auta ušusku-výprasku z jabtek a 25q ovesa. Po smíchání

bylo toto krmivo přiděleno do jednotlivých úseků k zimnímu přípravení. Lož předloženo krmivo velmi dobře brala a bylo to vidět i na tom, že úhyn v jarních měsících byl velmi malý.

Jarní sčítané staré zvěře byly příkladem pro stanovení počtu lovené zvěře. Budou se lovit sruci 1. věk. třídy v počtu 7 ks, 11. věk. třídy 2 ks a 11. věk. třídy 6 ks. Plánován je odlov 12 ks srn a 7 ks srnět. V odlovu je počítáno s 1 daněm 1. věk. třídy, jednou danětou a jedním danětem.

Odlov zvěře černé se pro její velkou migraci neplánuje. Lapců bylo napočítáno 54, a proto je lov naplánován na 15 ks. Celkem bylo sčítáno 9 bažantů, a proto se v tomto roce neplánuje odstrěl. Bylo vypuštěno k zadržování 26 bažantů.

Na malý star drobné zvěře má být škodná.

V roce 1995 bylo uloveno: 3 kuny skatní, 2 kočky a 9 lišek, v roce 1996

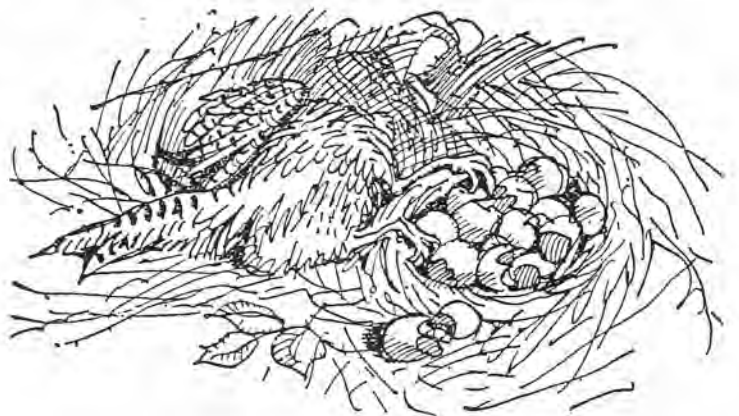

ježna kuna skatní a tři tisíky. Na strážkách se podílí i stále se zvětšující stavy krkavce severního, který se začal objevovat sporadicky v 70. letech a nyní pravidelně hnízdí v blízkých lesích. Ve skupině útočí na zvíř do velikosti dospělého zajíce. Na strážkách srncí zvířecí se podílí i to, že nejsou důsledně vyháněna srncata a prorstí luk před senovostí. Každoročně několik srncat hyne v čeracích a žacíích tístkách.

Nejlépeší ochranou je vyvěšání alobato-
vých provázků na 2m vysoké tyče. Srny si pak odsud na několik dní srncata odvedou do lesních porostů.

I v naší komunitě je velmi často slyšet výstřely, které nejsou od našich nákladů. Pytláctví se rozšířilo i k nám. Jsou to lidé, kteří z aut, často s otevřenými reflektory na kapotách a výkonnými zbraněmi, loví bez zábran chovné kusy.

Jiná skupinou, která mystivosti sko-
dí, jsou lidé, kteří si ve městě pořídí psa a když zjistí, že se již jejich dítě o tento dárek ne-
stara, přijedou do lesa, psa vy-
pustí a ujedou.

Pak pes pytláci a jsou i případy, že ohroží lesní dělníky i náhodné turisty. Myslivecký hospodář dal příkaz, že každý musí výstřely hlásit jemu, nebo p. Zdenku Kojterovi.

Dotýká se i brigádnická činnost, a to v hornitbě i v okolí klubovny. Jen v září po 4 soboty byla vždy brigáda od 7 do 12 hodin.

Vátná hromada uzavírala tento rok 26. prosince. Bylo rozhodnuto, aby výbor pracoval v tomto složení: p. Alois Holík - předseda, Zdeněk Kojter - místopředseda, Dr. Zdeněk Panzar - zapisovatel, Stanislav Šockal - finanční hospodář, Václav Horský - myslivecký hospodář, Zdeněk Pětucha - člen řídicí kynologie a střelce a Vladimír Lbrunek.

Jako tradičně po vátné hromadě proběhla "Poslední več", zábava spojená s bohatou zvěřinovou tombolou a zvěřinovými jídly. Na jídelničku byl srncí guláš, pečený divočák a tančí na smetaně. Ceny jsou vskutku lidové.

Občanská veřejnost tuto akci bohatě navštěvuje a dobře hodnotí.

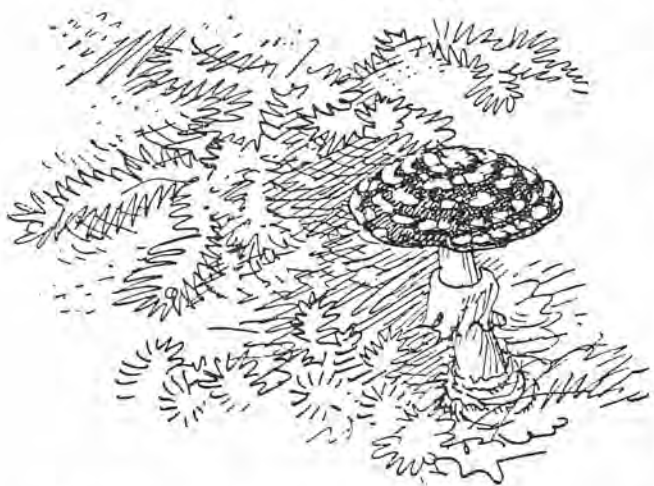
V mystičeckém životě
jsm se setkal i
s tím, že němá
máma a citový
vztah k přírodě,
obdiv ke krásám

přírody u nás dosud devastaci příliš nepoxna-
menané považují za romantickou naivnost,
měkkou zženštilost a nedostatek chlapeckosti.

Najdou se i takoví, kteří se mystičeckým
posmívají, myslí si, že vztah k přírodě pouze
předstírají, neboť lovecká puska a láska k
přírodě jim připadají naprosto nestuditelné.
Myslí si, že chlapeckost spočívá jen v loveckém
úsíť, tvrdosti, nemilosrdnosti a drsnosti
hranici s bezohledností.

Vím, že tyto „drsnáči“ jsou bohužel i me-
zi držiteli loveckých lístků. Ty upřímně lituji.

Přicházejí a to krásné,
citlivost k přírodě,
poznávání zákmitosti
přírody zblízka, boha-
tou romantičtější barev,
tvarů, vůní, melodii,
způsobu pohybu, po-
svatného klidu, půvab-
nosti, něžnosti, ale i

tajemného napětí, nezkrtné divokosti přírod-
ních životů.

Mystičec má v rukou šťastnou zbraň,
rozhoduje se, kdy může a kdy nesmí stisknout
spoušť. Jsem to však chlapecká rozhodnutí jen
zdánlivá. Neboť i mezi námi je mystičeckýně-

žena, která zastává povinnosti mezi námi dříve vyhrazené jen mužům.

Pokud se však podíváme do historie mystičnosti, můžeme pozorovat, že se stále zvyšují nároky na humanistická a mravní kritéria ve spisovatelově. Naši mladí mystičtí už neznají kapkan, tlacku či ani výrovnku.

Předpokládám, že humanistické tendence budou pokračovat. V opačném případě by mystičnost jako taková mohla zamknout a místo ní by mohl být podstrčen obchod s odstředěm zvířem. To by byla nenapravitelná škoda pro přírodu, stát i lidskou společnost.

